

Kürti László: Üzenet nagyanyámnak

aztán én is megnősültem, mint a többiek.
a kisházát jól adtuk el, de az újat még
ma is nyögjük (csak bankkal ne fogódzkodjon
az ember). síelni készültünk, de elébünk
vágott a rák, így elcsúszott a gyerek
vagy hét évvel, végül mégis, itt van!
épp az anyjával ripakodik. úgy volt,
hogyan a műtét utáni öt év eldönti majd
az életet. most meg, hogy piros vagy
a kék ruhát, a gyerek, ezen megy a cirkusz.

öcsém is megnősült, ott két szép arcú fiú.
nyugi, jelen vagyok minden családi ünnepen!

hantás fiadból nagyobb piás lett, mint álmodó:
tátott szájjal hallgatom kommersz,
kevert életét, ha összefutok vele az utcán.

az urad nagyon megöregedett. előbb
kitagadott, majd visszafogadna, ha hagynám.
pedig már nem vagyok olyan konok,
mint mikor nem aludtam el nálad, míg
meg nem varrtad a kilukadt pizsamanadrágomat.

(bár máig nem tűrök viszonyt, amiből kint van a seggem.) pedig olyan
engedékeny szeretnék lenni, amilyen
te vagy: ha nem megyek ki hozzád
a temetőbe, akkor sem hallgatsz meg
kevésbé, mint most, hogy megüzentem
a híreket.

A mű forrása:

[https://www.jelenkor.net/userfiles/archivum/JELENKOR_2016-04%20\(teljes\).pdf](https://www.jelenkor.net/userfiles/archivum/JELENKOR_2016-04%20(teljes).pdf)